

(ԹՈՂ ՏՈՒԷՐ ՄԱՆՐ ՏՂՈՅԸ ՈՐ ԻՆՇԻ ԳԱՆ) : ՂՈՒԿ. ԺԸ. 16:

ՀԱՏՈՐ Բ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ . ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 1. 1873.

ԹԻԻ 10

ԴՐԱՅՏԻ ԹՈՉՈՒՆՆԵՐ

Աշխարհիս միւս կողմը կղզի մը կայ որուն անունն է Նոր Կուինէա: Այս կղզին լի է խիտ և շատ մուլթ անտառներով, և այս անտառներուն մէջ կը բնակին յիշեալ տարօրինակ թռչունները: Անոնք շատ գեղեցիկ են: Պատկերին մէջ ամենէն մեծ թռչնոյն անունն է Դրախտի Զմրուկս: Ասիկա

փայլուն կանանչ գլուխ մը և ոսկեգոյն մեծ պոչ մ'ունի: Պատկերին ձախ կողմի միւս մեծ թռչունն անոր էգն է: Վարի փոքրիկ թռչունը, որ պոչին վրայ երկու զարմանալի փետուր ունի, Դրախտի Թագաւոր կը կոչուի: Անիկա ոսկեգոյն և որդան կարմիր ու կանանչ փետուրներով զգեստաւորեալ է: Բայց թէպէտ աս

թռչուններն այսչափ գեղեցիկ են, ամենին չեն կրնար երգել:

Փոքրիկ աղայ մը թերևս մեզի ըսէ. «Ուրեմն անոնք ինչո՞ւ ստեղծուած են»: Անոնք ստեղծուած են որ իրենց գեղեցկութեամբը քեզի և ինձ զուարճութիւն պարգևեն: Բայց, փոքրիկ աղայ, ես ալ քեզի բան մը հարցունեմ: Դ՞ուք ինչո՞ւ համար ստեղծուած ես. դուք որ հոգի մը ունիս: Գեղեցիկ երևնալէ աւելի՞ բանի մը համար ստեղծուած ես: Այո, դուք ստեղծուած ես որ հոգիդ գեղեցիկ ըլլայ քու ընկերներդ սիրելով, և այսպէս կարող պիտի ըլլաս ուրիշներուն բարիք ընել, և դուն ալ բարի պիտի ըլլաս:

ՃԱՄԲՈՐԴԻ ԾԱՌ

Եթէ բարեկամիդ մէկն իր աշխարհացոյցը քեզի ցույցէ, անոր մէջ Մատակասկար կղզին կրնաս գտնել, որ Ափրիկէի արևելեան կողմը նեղ և երկայն կղզի մըն է:

Աս կղզին մէջ հետաքրքրական ծառ մը կը բուսնի՝ որուն բնիկները «ճամբորդի ծառ» կ'ըսեն: Աս ծառը մէկ կանգուն լայնութիւն և երկու կանգուն երկայնութիւն ունեցող մեծ տերեւներ ունի. և ամէն մէկ տերեւին ծղօտին մէջ զով ու յստակ ջուր ամբարուած է: Օգը որչափ տաք ու չոր ալ ըլլայ՝ հոգ չէ, երբոր ծառուիս՝ աս ծառերէն մէկը ելլելու ես և անոր տերեւներէն մէկուն ծղօտին դանակ մը խօթելու ես, և խմել կըրցածիդ չափ աղէկ պաղ ջուր պիտի վաղէ. անանկ որ Աստուծոյ շնորհակալ կ'ըլլաս որ աղէկ ջուրի նուազութիւն ունեցող ասանկ երկրի մը մէջ, ասանկ զարմանալի ծառ մը ստեղծած է:

ԿՐԻԱԿԻ ՍՈՒԴՈՏ

1. Ոհ, պայծառ ու գեղեցիկ օրն Տէ - բու - նի, Ողջու - նենք բոլ լոյսդ զմայ - լն - լի,

Որ զիշերուն բարձր խա - ւա - րը ցր - ու ե - լով, Ե - կաւ փայ - լուն ժը - պիտ - նե - բով :

Ա - ռա - ւօճ զը - ւար - թա - րա - ր ու Տէ - բու - նի. Ողջոյն քեզ լոյ - սըդ բերկ - րա - լի:

Օր խա - դաղ, սուրբ, երկ - նա - յին. Սեպ - հա - կան, աւս - ուա - ծա - յին :

1. Ոհ, պայծառ ու գեղեցիկ օրն Տէրունի,
Ողջունենք բոլ լոյսդ զմայլելի.

Որ զիշերուն բարձր խաւարը ցրուելով
Եկաւ փայլուն ժպիտներով:

Օր խաղաղ, սուրբ, երկնային.
Սեպհական, աստուածային:
Առաւօտ զըռարթարաբ ու Տէրունի.
Ողջոյն քեզ, լոյսդ բերկրաւի

2. Վեց օրերն աշխատութեան անցան, զացին,
Մարմնաւոր գործերն վերջացուցին,
Արդ ուրախանալ, հասաւ օրն հանգստեան,
Հասաւ սուրբ օրն տէրունական:
Օր խաղաղ, կային:

3. Ուստի վայելենք աս պատուական ժամերն,
Ինտոր պատուիրեց Աստուած մեր Տէրն,
Որ առաջնորդ ունինք երկնից սուրբ հանգստեան
Ու վայելենք փառք յաւիտեան:
Օր խաղաղ, կային:

ԱՐՇԱԿԻՆ ԵՐԱԶԸ

Արշակ տասը տարեկան տղայ մըն էր, գէր այտերով ու ծիծաղերես, ու Սամաթիա հին կաթմիր տուն մը կը բնակէր: Անոր բնութիւնը քաղցր էր, բայց ինքը ծոյլ էր:

Երբ օր մը անոր մայրը հրամայեց որ իրենց փողոցի անկիւնն եզող աղբիւրէն սափոր մը ջուր բերէ, աս բանը շատ ծանր երեւաց Արշակին: Աւելի կ'ուզէր որ պատուհանին առջին բաղնիցին վրայ հանգիստ նստի ու փողոցէն անցնողները դիտէ: Այսու ամենայնիւ գնաց ջուրը բերաւ, ու նորէն պատուհանին առջին նստաւ: Աս միջոցին մայրը վարը կերակուր եփած ժամանակը, տանը մէջ ալ ու-

րիշ մէկը չգտնուելով՝ Արշակ ինքնիրեն կը խօսէր: «Ինչ աղէկ կ'ըլլար», ըսաւ, «որ սա շուքը հանգիստ պառկող շունին տեղն ըլլայի. ոչ աղբիւրէն ջուր բերել կ'ունենայի, ոչ ալ ասանկ տաք օրով պառկել կ'երթայի ձիթապտուղ գնելու:» Այսպէս պատուհանին առջին գլուխը թնկն վրայ դրած նստած ատենը խորհեցաւ թէ շատ աղէկ բան է շուն ըլլալը: Յանկարծակի տարօրինակ զգացում մը եկաւ վրան, նայեցաւ որ ձեռքերը ձեռք չեն այլ շան ճանկեր՝ դեղին մաղով ծածկուած: Մտուգիւ տեսաւ որ երկայն պոչով մեծ շուն մը եղած է: Ասիկա մեծ զարմանք եղաւ անոր, բայց ինքնիրեն

կը խորհէր, «Հիմա կրնամ փողոց երթալ ու շուքին մէջ պառկիլ»: Բայց դուռը չէր կրնար բանալ ինչու որ շուն էր, ուստի դուռն ի վեր ցաթկեց ու ճանկերովը ճանկուտեց: Մայրը ձայնը լսելով խոհանոցէն դուրս նայեցաւ ու «Աման, տունը շուն կայ» ըսելով փայտ մը առաւ ու եկաւ դուռը բացաւ և շունը դուրս փողոց վազած ատենը մայրը ձեռքի փայտովը զարկաւ անոր: Արշակ կը խորհէր թէ զարմանալի բան է որ մայրը զարնէ իր տղան, բայց տղան չէր կրնար խօսիլ, քանզի շուն էր, ուստի լայը լմնցունելէն ետքը աղւոր շուք տեղ մը պառկեցաւ հանգչելու: Հաղիւ թէ հանգստացեր էր, երբ կառք մը կ'անցնէր անկէ, ու կառավարը «Օ՜շտ» պոռաց անոր, որպէս զի ճամբուն վրայէն ելլէ: Արշակ վեր նայեցաւ բայց տեղէն չարժիլ չուզեց մինչև որ կառավարն իր ձեռքի խաւարանովը զարկաւ անոր: Ան ատեն Արշակ պոչը երկու ոտքերուն մէջտեղը խոթելով հաչելէն փողոցին միւս կողմը վազեց, և հոն աղւոր շուք տեղ մը գտաւ պառկելու: Անմիջապէս չեփեփե մը եկաւ, ու Արշակ շաքարեղէնը սիրելուն համար ցաթկեց և շուն ըլլալը մոռնալով չեփեփե առջին կայնեցաւ ու աչքը տնկած շաքարեղէններուն կը նայէր: Բայց չեփեփե ոտքովը զարկաւ անոր որ ճամբուն վրայէն երթայ, ու Արշակ ալ ևս չէր կարծեր թէ շուն ըլլալը վերջապէս աղէկ բան մըն է: Ծիշդ այն միջոցին այն փողոցը գտնուող փոքրիկ շուներէն մէկը տեսաւ զանիկա և իրրի օտար շուն հաչեց անոր: Այս փոքրիկ շան հաչելէն այն կողմի բոլոր միւս շուներն եկան, ու օտար շունը տեսնելով ամէնքը մէկտեղ խեղճ Արշակին վրայ թափեցան և անանկ խածին զանիկա որ Արշակ նորէն իր տունն ըլլալ կը փափաքէր: Այն միջոցին աչքերը բացաւ և տեսաւ որ ամենեւին շուն եղած չէ, այլ միայն երազ է տեսածը, և քունին մէջ բաղնիցէն գետինն ինկած է: Շուներն ալ իրօք ամէնքը մէկտեղ փողոցը կը հաչէին, և այն ատեն լսեց որ մայրը կը կանչէր «Արշակ, Արշակ, քիչ մըն ալ ջուր կ'ուզեմ»: Այս անգամ չը տրտնջեց, ինչու որ երազին մէջ հասկըցած էր թէ սիրելի և բարեբար մօր մը համար ջուր բերելէն դժուար բաներ ալ կան աշխարհս:

ԱՌ ԲԱՐԵԿԱՄՍ ՄԵՐ

Աս թերթին երկրորդ հատորին 10-րդ թուոյն հասած ըլլալով, նոր տարւոյ համար ալ պատրաստութիւն տեսնելու մասին մեզի օգնելու նկատմամբ կ'ուզենք բոլոր մեր բարեկամներուն խօսիլ:

Մեր նպատակն է աս թերթը աւելի ճոխացնել:

Աս թերթը մի միայն Աւետարանական տղոց համար չէ, այլ ամէն տղոց համար որոնք բարի և օգտակար մարդիկ և կանայք ըլլալ կ'ուզեն:

Ամէն մէկ թուոյն մէջ ամենուն զուարճալի և օգտակար բան մը, ամենուն օգնութիւն եղող բարեկամական խօսք մը գտնուիլ կ'ուզենք: Կարգաւ չը գիտցող փոքրիկ մանուկներն անգամ անոր պատկերներովը կրնան զուարճանալ:

Մեր բարեկամներէն ուզած օգնութիւննիս ալ սա է: Ամէն մէկ քաղաք և գիւղ աս թերթն առնողներուն թիւն աւելցնելու օգնեն: Դեռ զանկա չը տեսնողներուն ցուցնեն, և չառնողներն ալ համոզեն եկող տարի առնելու:

Աս բանն ընելու ժամանակը հիմա է: Եթէ ստորագրութիւննիդ մինչև Յունվար չըրկէք, Յունվարի թիւը Փետրուարին ձեր ձեռքը պիտի հասնի, մեզի ալ աւելի դժուարութիւն պիտի ըլլայ:

Ստորագրութիւննիդ անմիջապէս զրկեցէք ստակովը մէկտեղ: Ստակի տեղ փոխանակելու կրնաք դնել նամակնուդ մէջ, բայց անատեն նամակնիդ Բեհմեյն եղած ըլլալու է: Եթէ մէկ քաղաքի մը մէջ աս թերթն ուղղորդներուն ամէնքը միաբանին մէկ հոգիի անուանն ապսպրելու, զեղըը (սօսիմ) կը շահին:

Անցեալ տարի հարիւրին 20 զեղ խոստացած էինք 25 կամ աւելի թերթ մէկտեղ առնողին. հիմա կը տեսնենք որ աս շատ է, թերթին գնոյն այնչափ քիչ ըլլալը նկատելով: Ուստի այսուհետև հարիւրին տասը միայն կրնանք զեղ ընել, բայց աս բանը կ'ընենք մէկ անուան զրկուած տասը թերթի համար ալ: Մէկ օրինակին տարեկան գինն է հինգ զուրուշ մաքուր ստակ, բայց 45 զուրուշ մաքուր ստակ, այսինքն երկու մէծիտիէ և մէկ քառորդ, զրկողին 10 օրինակ պիտի զրկենք մէկ մարդու անուան, և լրագրին փոթային ծախքը մեր կողմէն վճարելով:

ՄՈՐ ՄԸ ԱՂՈԹՔԸ

Ատենով բարի կին մը կար որ իր տղուն համար աղօթք կ'ընէր որ սըրտին մէջ սէր ունենայ: Անոր աղօթքն այն պատճառաւ չէր որ ուրիշները սիրեն անոր որդին, այլ որ անոր տղան սիրէ ուրիշները:

Երբոր տղան մեծցաւ, այնպէս կ'երեւէր թէ աղօթքը պատասխանուած է, և թէ իր կարծածէն աւելի խելացի դուրս մը ըրած է մայրը այնպէս աղօթելով:

Մայրը աղօթք չէր ընէր որ տղան գեղեցիկ ըլլայ, բայց անոր դէմքին վրայ այնչափ սէր ու բարեմտութիւն կար որ ամէն մարդու գեղեցիկ կ'երեւար:

Մայրը աղօթք չէր ընէր որ տղան հարուստ ըլլայ, բայց ինքը իր սըրտին մէջ ունեցած սէրէն ստիպեալ այնչափ հետամուտ էր ուրիշներուն օգնելու, որ ամէն մարդ ալ ուրախութեամբ անոր կ'օգնէր, այսպէս անիկա իր գործին մէջ յաջողութիւն գտաւ:

Աղօթքը անոր համար չէր որ տղան երջանիկ ըլլայ, բայց ինչպէս կրնայ ապերձանիկ ըլլալ անանկ մէկը որուն սիրտը իր բոլորախն եղողներուն վրայ սիրով լի է: Այսպիսի սըրտի մը մէջ նախանձու, բարկութեան և դժգոհութեան համար տեղ չը կայ:

Արդեօք աս տղան ուսեմը էր: Այո, աղէկ ուսմունք սորվեցաւ, քանզի իր ծնողքն ու վարժապետներն այնպէս կը սիրէր, որ անոնց տաճութիւն չը պատճառելու համար իր համարները աղէկ կը սորվէր:

Արդեօք ուրիշներն ալ կը սիրէին զանիկա: Անտարակոյս կը սիրէին: Ամէն մարդ կը սիրէ բարի, գթած և սիրուն դէմքով անձ մը:

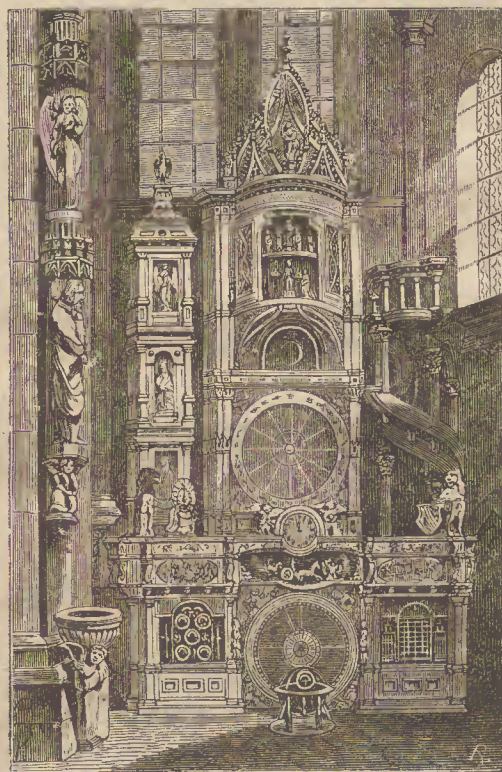
Եւ անոր սիրով լի սրտին այնչափ երջանկութեան միջոց ըլլալուն պատճառն այն է որ, սրտին մէջ սէր ունենալը մեզ Աստուծոյ նման ըլլալու կը մօտեցնէ, քանզի Աստուած սէր է:

ՄԵԾ ԺԱՄԱՅՈՅ ՄԸ

Գերմանիոյ Սթրազպուկ քաղաքին մէկ եկեղեցւոյն մէջ գտնուող զարմանալի ժամացուցի մը վրայ կ'ուզեմ խօսիլ ձեզի: Անիկա տունի պէս սենեակներ ունի մէջը և կրնաս սանդուխէն վեր ելլել ու ան սենեակները մտնել:

Աս ժամացուցին շինուիլը 300 տարի առաջ եղաւ: Անիկա կը ցուցնէ ժամը քանին ըլլալը, ինչ օր ըլլալը, ինչ ամիս ըլլալը, ամսուան քանին ըլլալը, նաև արտօնելուն շարժումներն ու եղանակներուն փոփոխութիւնը:

Բայց ձեզի ամենէն աւելի հաճելի դալու բանը անոր ժամերը զարնելու կերպն է: Ժամերը ցուցնող շրջանակին վրան սենեակ մը կայ որուն առջևի կողմը բայ է, և ամէն քառորդն անգամ մը բնական մեծութեամբ մարդու արձան մը կը մտնէ աս սենեակը և քալելով միւս կողմը կ'երթայ զանգակ մը զարնելու:

Առաջին քառորդին եկողը տղայ մըն է, երկրորդին՝ երիտասարդ մը, երրորդին՝ կատարեալ մարդ մը, և չորրորդին՝ ծեր ալևոր մը: Ամէն մէկ ժամը անգամ մը ժամացուցին շրջանակին ալ կողմը կայնող տղու մը արձանը մեծ զանգակ մը զարնելով կ'իմացունէ ժամը քանին ըլլալը: Նոյն միջոցին շրջանակին միւս կողմը կայնող տղայ մ'ալ իր ձեռքն եղած աւազեայ ժամացոյցը կը դարձունէ: Աս ամէն բաներէն զատ, ժամը տառուերկուքին Յիսուս Բրիտանիոյ մէկ մեծ արձանը որ ժամացուցին դադարած վրայ կեցած է, ձեռքերը վեր կը վերցունէ իբր թէ Ժողովուրդը օրհնելու համար, ու նոյն ատեն տառուերկու Աւաքեալները ներկայացնող տասուերկու արձան քալելով Յիսուսի արձանին առջևէն կ'անցնին, ան-

ցած ատեններն խոնարհութիւն ընկելով։ Ամէնքն ալ անցնելէն ետքը, ժամացուցին մէկ բուրգին վրայ կանգնած մեծ աքաղաղ մը թևերը կը բաբախէ ու երեք անգամ կը խօսի։ Այնպէս բարձրաձայն կը խօսի որ եկեղեցւոյն դուռէն ալ կրնայ լսուիլ։ Ահա աս զարմանալի ժամացուցին պատկերն է որ վերը կը տեսնէք։

ԵՐԱՋԵԼ ԵՒ ԳՈՐԾԵԼ

Արուսեակ շատ բաներու մէջ բարի աղջիկ մըն էր, բայց սա գէշ բնաւորութիւնն ունէր որ փոխանակ գործելու, միայն կ'երազէր գործել։

Օր մը փերեզակ (աքիւր) Յովհաննէսին խանութին առջևէն անցած ատենը մարդը կանչեց Արուսեակն ու ըսաւ անոր, «Քիչ մը գործ ընել կ'ուզեմ քանի մը փարայ շահելու համար»։ «Այո», ըսաւ Արուսեակ, «հարկաւ կ'ուզեմ»։ Արուսեակ գիտէր թէ քանի քանի անգամ իր մայրն ինքզինքը դրկած էր՝ տղոցը կերակուրը հոգալու համար։

«Քարի», ըսաւ փերեզակ Յովհաննէս, «սա թուղթերը քսակ չինել կ'ուզեմ, հարիւրին մէկ դահեկան կուտամ զանոնք կարելու, իսկոյն նստէ եւ սկսէ»։

«Քիչ մը սպասէ», ըսաւ Արուսեակ, «տուն երթամ մօրս խմացունեմ որ ուր ըլլալս գիտնայ»։ աս ըսելով տուն վազեց, ստակ շահելու վրայ ըլլալուն համար մեծ ուրախութեան մէջ ըլլալով։ Այնչափ ուրախ էր որ, գործելու համար նորէն փերեզակին խանութը երթալէն առաջ նստաւ հաշուելու թէ որչափ քսակ կրնայ կարել որ բաւական ըլլայ նոր լաթեր չինելու համար պասմա առնելու։ Յետոյ խորհեցաւ թէ կարելի է ամբողջ յիրա մը առնելու չափ քսակ կրնայ չինել, ան ատեն դարձեալ հաշուել սկսաւ թէ քանի հատ չինելու է որ լիրա մը առնէ, և թէ որչափ ժամանակ կը տնէ այնչափ քրտակ չինելը։ Աս հաշիւներն ընելէն ետքը քիչ մ'ալ նստել սկսեց եղաւ որ խորհի թէ նոր լաթերն ինչ գոյն պիտի ըլլան։ Վերջապէս մայրն ըսաւ, «Արուսեակ, քսակները չինելու պիտի չերթաս»։ Ասոր վրայ Արուսեակ փերեզակին խանութը վազեց, բայց զժառանգաբար տեսաւ որ մարդը մէկ ժամ սպասելէն ետքը ուրիշ պզտիկ

աղջիկ մը կանչեւ էր քսակները կարելու։ Այսպէս խեղճ Արուսեակն առանց գործի նորէն տուն դառնալ պարտաւորեցաւ, և ճամբան գացած ատենը միտքն ինկաւ մօրը խօսքը որ ժամանակաւ ըսած էր. «Մէկ գործողը հարկուր երազողէն աղէկ է», քանզի երազելովը կարսնցուցած էր լաթ չինելու պատեհութիւնը որուն վրայ կ'երազէր։

ՕՐԸ ԺԱՄ ՄԸ

Տասնուչորս տարեկան տղայ մը վաճառականի մը քով գրուելով, որոշեց ջանք ընել որ գոնէ օրը մէկ ժամ թերեցման տալու կարող ըլլայ։

Եօթը տարիէն տղան 21 տարեկան ըլլալով իր տիրոջմէն զատուեցաւ, ու անոր համար կ'ըսէին թէ աղէկ դատարարակեալ մէկու մը չափ գիտուն է։ Հիմա տեսնենք թէ 7 տարին որչափ ժամանակ տուաւ ընթերցման։ Ամէն օր մէկ մէկ ժամէն կ'ընէ 2, 3, 5, 8 ժամ կարգալը մէկ օրուան գործ հաշուելով՝ կ'ըլլայ 349 օր, կամ 45 շաբաթ, և այնպէս գրեթէ ամբողջ տարի մը շահելով՝ կարևոր բաներու ընթերցման տուաւ և մեծ գիտութեան գանձ մը ստացաւ։

ՓՈԲՐԻԿ ՄԱՆԿԱՆՅ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Երկրագործ մը կը հերկէ, և մարդ մը երկրագործին ուսերուն վրայ վերարկու մը կը ձգէ։

Կրակէ կառք մը ու ձիեր

Քանի մը տղաք ծեր մարդու մը ետևէն

Նոյն ծեր մարդն ապուրի

գէպի երկինք կ'ելեն։

Ինկած են, երկու արջեր ալ արջաբը կը դիտեն։

ամանի մը մէջ ալիւր կը լեցունէ։

Գարձեալ նոյն ծեր մարդը խորունկ գետի մը

մէջէն կային մը հանելու կերպը կ'ըսէ։

Այս վերջին պատկերին մէջ կը տեսնէք

որայս ծեր մարդը այնչափ տկար է որ անկողինէն չի կրնար ելլել, բայց թագաւորի մը կ'ըսէ որ պատուհանէն նետ մը դուրս նետէ։

Ո՞վ էր այս ծեր մարդը։ Այս պատկերներուն ամէնքն ալ Աստուածաշունչին մէջ յիշուած տեսարաններու պատկերներ են, ջանացէք բոլորն ալ հոն գտնել։ Գալ ամիս մարդուն անունն ու այս պատմութիւնները Աստուածաշունչին որ գըլխուն մէջ գտնուիլը պիտի ըսենք։

ԱՌԱՋԻՆ ՍՈՒՏԻՆ ՆԿԱՏՄԱՄԲ ԵՂԱԾ ՀԱՐՅՄԱՆ ՊԱՏԱՍԻԱՆԸ

Օ. Ճիլաճեան ստորագրութեամբ ամենէն առաջ ինձ հասած պատասխանը շիտակ է։ Աս աշխարհիս մէջ խօսուած սուտերուն ամենէն առաջինը Սատանան խօսեցաւ, երբ Եդեմի պարտէզին մէջ Եւային ըսաւ թէ Աստուծոյ արգիլած պտուղն ուտելով չմեռնիր։ Բոլոր պատմութիւնը կրնաք կարգաւ Ծննդոց Գ. գլխոյն մէջ։

Բայց Սատանան ո՞վ է։ Չար ոգի մը և սուտերուն հայրն է։ Անիկա չարերը զԱստուծոյ Սուրբ և բարի բաները չարերը։ Երբեք բարի բան մը չընեն։ Տղոց շարութիւն ընելը կ'ուզէ։ Երբոր ձեր ծնողաց չը հնազանդիք կամ բարկանաք, անիկա կ'ուրախանայ։ Սուտ խօսած կամ գէշ խօսքեր ըրած ատեններդ՝ անիկա կ'ուրախանայ։ Ճշմարտախօս, գլխած ու հնազանդ եղած ատեններդ կը տրտմի։ Չեղ երկինքէն հեռու պահել կ'ուզէ, և կը տրտմի երբ դուք Աստուծոյ վերայ սիրով լի խորհուրդներ ունենալով Աստուածաշունչիդ կարգաք։ Ամէն օր աղօթք ըրէք որ Սատանան չկրնայ ձեզ մեղք գործելու համոզել, քանզի աղօթքն այն բանն է՝ որով Սատանան պզտիկ տղոցմէ անգամ կը վախնայ։

Տղայոց Աւետարեանն գինն է տարին 1/ մէծիտից, կամ 25 հաւոր մէկ լիրա։

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԻՍՍՈՐԱՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԿՈՂՄԷՆ Խմբագիր. Ճ. Ք. ԿՐԻՆ

ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՈԼԻՍ
ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԱՐԱՄԵԱՆ
Չազմագնշար փողոց, Յակոբեան Խան, Թիւ 12.